

ת"ד 4793/10 - מדינת ישראל נגד מואיד מסארה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 13-10-4793 מדינת ישראל נ' מסארה

בפני:	כבוד השופט אהרן האוזרמן
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד לירץ נבו
המਐימה	
	נגד
	מואיד מסארה
הנאשם	ע"י ב"כ עוה"ד שורצברג

גור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתב האישום, בכר שביום 12.10.06 נаг ברכבו כשהוא שיכור ומצוי תחת השפעת משקאות משכרים, לאחר שנצפה ע"י ניידת משטרת כשהוא נכנס לצומת באור אדום בסמוך לכינסה לתחנת הדלק היובל בחולון. שההבחן הנאשם בניידת ביצע פנית פרסה חזה והחל להימלט מהニידת תוך שהוא נוגה בפראות ובצורה מסוכנת, כאשר שתי ניידות משטרת دولקות אחריו והשוטרים מורים לו במערכת הרכזה לעצור.

הנאשם המשיך בנסעה תוך הימלטות מהשוטרים, ולא צית להוראות השוטרים שכrazו לו לעצור. בהגיעו למחלף הירידה לכביש 20 לדרום, נכנס לצומת במהירות בניגוד לאור אדום והתנגש בעוצמה בפרטית טויטה שננסעה מולו.

מעוצמת ההתנגשות, נזק רכב הנאשם ימינה, עליה על המדרכה, פגע בתחנת האוטובוס שבמקום לאחר מכ肯 סטה שמאליה, עליה על אי תנועה בניוי, פרץ את גדר הבטיחות ונעצר על המסלול הנגדי.

כתוצאה מההתאונת נחבל הנאשם בעצמו חבלה של ממש, (חתקים בקרקפת) וכן נחבלת חבלה של ממש נסעת ברכבו, (שברים בצלעות). בנוסף נחבל הנג הרכב המערבי וכל הרכב המערביים ניזוקו.

לאחר שנתרפס הנאשם בכף ע"י השוטרים, נדרש כדי למסור דגימת דם לצורך בדיקת שכבות וסרב.

זאת ועוד, הנאשם נאג ברכב כשרישון הנהיגה שלו פקע בחודש 12/2005, וכשנהיגתו אינה מבוטחת.

ראיות התביעה לעונש:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

ב"כ המאשימה עותרת לעונש של מאסר בפועל מ אחורי סוג ובריה שלא יפח משנה וכן להטלת מאסר על תנאי מרתייע, פסילה ארוכה ומרטיעה שלא תפח מ-5 שנים ופסילה על תנאי. עמדתה נשענת על העובדה כי מדובר בכתב אישום חמור הכלול על פי הנسبות המתוארכות, אישום בעבירות חמורות ביותר וכן כתוב האישום לשיטת התובעת מראה ללא ספק על התנהגות עברינית מובהקת מצדו של הנאשם וכן האירוע כלו מגלה סיכון בלתי מבוטל לעוברי הדרך.

לשיטת המאשימה, כפי שציינה התובעת בטיעונה לעונש, מתחם הענישה המקובל במקרים דומים כאשר מדובר בצחוף העבירות נהוגה בשכרות, תאונת דרכים בה נחלו 2 אנשים חבלות של ממש, תאונה שאקרה לאחר מרדף של המשטרה אחרי הנאשם שלא צית להוראות השוטרים לעצור ונמלט תוך כדי נגיעה פרועה, נع בין: "**מאסר בפועל ולן בדרך של עבודות שירות לצד פסילת מינימום וענישה נלוית, ועד למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, פסילה לשנים מעבר למינימום וענישה נלוית.**".

התובעת עותרת שלא להיעתר להמלצת שירות המבחן אשר כפי שיווא בהמשך, המליץ בתסקיר שערך על הטלת עונש של עבודות של"צ ואף מתנגדת לריצוי מאסר בעבודות שירות למרות חוו"ד חיובית של הממונה על עבודות שירות, וטענה בתקוף לשיטתה כי אין מקום לריצוי עבודות שירות במקרה זה.

התובעת הפניה לת"ד **13-02-6968** שם לשיטתה בנסיבות דומות הטיל בית המשפט הנכבד (כב' הש' רועי פרי מבים"ש זה) עונש מאסר בפועל של 7 חודשים.

יוער כבר כעת כי לאחר שקרأتي היטב את פסק הדיון של כב' הש' רועי פרי, בתיק ת"ד **13-02-6968** הנ"ל, מצאתי כי באותו מקרה נמצא הנאשם נמלטי כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה על העבודות השירות, זאת לאחר שעלה חשד כי מסר לכארוה בדיקת מהולה בימים במהלך תהליך המינוי בפני הממונה. עוד באותו מקרה, מדובר היה בנאים שריצה בעבר עבודות שירות ובשל תפקוד לקוי ביותר בפעם הקודמת הוחלט אז על הפסקה מנהלית והנאים ריצה את יתרת התקופה במאסר בפועל. על פי האמור קבע הממונה במקרה בפני כב' הש' פרי, כי הנאשם אינו ניתן להשמה במסגרת עבודות שירות.

נוכח האמור מצאתי לאבחן את במקרה שבפסק הדיון עליו מtabסת המאשימה, שכן כאמור במקרה שבפני נמצא הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות וכן הנאשם שריצה מעולם מאסר קודם וכך לא ריצה בעבר עבודות שירות. מכאן שמצאתי כי ניתן לתת אמון בנאים שריצה עבודות שירות באופן תקין, זאת בשונה לחלוין מה מקרה האמור עליו התבבסה המאשימה בטיעונה.

הגוש גילון הרשות קודמות של הנאשם בתעבורה ממנו עולה כי הנאשם נוגג ברכב משנת 1998 וצבר לחובתו 15 הרשות קודמות בתעבורה. עיני ביילון הרשות קודמות וממצאתי כי הרשותה الأخيرة בתעבורה משנת 2008 בעבירה מסווג ברירת קנס בגובה 100 ל"נ, לפניה הרשות אשר בחלוקת בעבירות "טכניות" של רישיונות שאינם תקינים, וכן רובן של הרשותות הקודמות הין בעבירות מסווג ברירת קנס מבלי שאקל ראש בכם. ב-10 השנים האחרונות נרשומות לחובת הנאשם 3 הרשות קודמות בלבד, כולל בעבירות קנס. מדובר לפיק במקורה ראשון מסווג בעברו של

לנאשם רישום פלילי, שהוגש ע"י המאשימה. מצאתו כי הרשותו الأخيرة של הנאשם בפלילים הינה משנת 2004 בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותקיפת שוטר. בסה"כ לנאשם 4 הרשותות קודמות בפלילים בעבירות כאמור וכן בעבירות של החזקת אגרוףן, גנבה ותקיפת שוטר.

ראיות ההגנה לעונש:

מנגד מבקשים הנאשם וסנגרו כיATCHABBN סיבוטו האישית והמיוחדת לטענותם של הנאשם, בכך שהוא בן 42, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאים 12 עד 15, לך אחריות והודה בביצוע העבירות.

הסגור המכובד מפנה לכך כי למרות דעתה המאשימה למסר בפועל, ולמרות שהוא כפר תחילה בביצוע העבירות והתיק נקבע להוכחות, בחר הנאשם שלא לנסתות ולנהל הוכחות בתיק, הודה, לך אחריות וחסר בכך זמן שיפוטי. הנאשם הביע בבית המשפט חרטה על מעשיו.

הסגור הפנה לעברו התעבורתי של הנאשם אשר לטענותו אינו מכבד. בנוסף באשר לרישום הפלילי טוען הסגור כי מדובר בעבירות ישנות, אחרת מ-2004 כאמור וכי הנאשם עבר בחיו תפנית חדה ומנהל בשנים האחרונות אורח חיים תקין ונורטטיבי. הנאשם כאמור בעל משפחה, מפרנס את משפחתו בצורה מיטבית, אינו מסובך בפלילים ואף אין לחובתו תיקים פתוחים במשורר הפלילי.

הסגור הדגיש בנוסף כי גם במשורר התעבורתי, למרות פקיעת רישון הנהיגה של הנאשם, הרי שלא נרשםו לחובתו הרשותות קודמות בתעבורה מאז שנת 2008 מזה כ-7 שנים. מכאן לטענת ההגנה ניתן לראות במקורה שבפני, למרות חומרת העבירות, מעידה ראשונה ועד פעמית מצדו של הנאשם.

הנאשם הופנה לשירות המבחן, נערך בעניינו תסוקיר מكيف אשר הסגור המכובד מפנה לאמור בתסוקיר הן לגבי קבלת אחריות של הנאשם והן לגבי היותו בסך הכל אדם נורטטיבי. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של בעית אלכוהול או שימוש בסמים המציג טיפול.

לענין העונש מבקש הסגור לקבל את המלצה השירות המבחן בתסוקירו ולהטיל על הנאשם עונש מסר על תנאי ושל"צ או לחייבון לקבוע מסר בדרך של עבודות שירות ואף לתקופה קצרה מ-6 חודשים.

הסגור המכובד נזקק בטיעונו גם לתקן האחרון בחוק העונשין [תיקון 113] שעוניינו "**הבנייה שיקול הדעת השיפוטית**" אשר קבע כיום במפורש בסעיף 40(ד) לחוק, כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש הולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

נהיגה בשכרות שלעצמה, הינה מבין העבירות החמורים ביותר שבפקודת התעבורה, על אחת כמה וכמה חמור המקרה שבפני, שכן הנאשם ביצע בנוסף סידרה של עבירות קשות, הן בהמלטות מהמשטרה תוך כדי נהיגה פרaicת ומסוכנת הן בכר שלא צית פעים לאור אדום, הן בכר שרישון הנהיגה שלו פקע כ- 7 שניות, ובוואדי בכר שגרם לבסוף לתאונת דרכים בה נחבלו הוא ונוסעת ברכבו חבלות של ממש, נוסף לפגיעה נהג הרכב המעורב, ולפגיעה ברכוש, בתשתיות הכביש וברכבים.

נהיגה תוך שימוש באלכוהול, הינה עבירה חמורה אשר מסוכנות רבה טמונה בה. אין ספק כי שימוש באלכוהול משפייע לרעה ובאופן קיצוני על כושר הנהיגה, באשר הוא מעוות את תחושת המציאות של הנהג ומשפייע לרעה על כושר קבלת החלטות ועל מהירות התגובה שלו. במקרה שבפני אין מדובר רק בפוטנציאלי של סכנה אלא בסיכון שההשתמש. לא ניתן לצין כי אף בנס לא נסתימה נהיגתו של הנאשם בנסיבות המתוירות בתוצאות חמורות הרבה יותר בנפש.

בת.פ 308/95 (י-מ) מ"י נ' אשר גבארה [פורסם ב公报] (1995), מכנה כבוד השופט רובינשטיין את השכרות, במילים חrifoot C - **"הפקרות גמורה המסכנת את הבריאות."**

בע"פ 3638/12 וקמן ב' מ"י [פורסם ב公报] (2012), שב וקבע כב' הש' רובינשטיין עדמה נחרצת כי:-

"**נזכר כי נהיגה בשכרות הינה מן הרעות החולות שככיבש, שסכנות בצדן וועלולות לגרום לאסון,** בחינת 'מכונת מוות נעה'. **ההמקרה היא גישת החוקק, וسطיה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד.**"

ועוד ברע"פ 4265/12 [פורסם ב公报] (2012), שב וכתב כב' השופט רובינשטיין:-

"**אשוב ואטעים כי שכורות היא אם כל חטא בככיבש... .**"

בע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מ"י [פורסם ב公报] (2011), קבע כב' הש' גובראן כי :-

"**נדמה כי אין צורך להזכיר מיללים על חומרת העבירה שביבח המבוקש ועל הצורך בנקיטת מדיניות עונישה מرتעה בעבירה של נהיגה בשכרות. כידוע, נהיגה במצב של שכורת מסכנת את חיים של הנוהגים בככיבש והיא מהוות גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנתקות מדיניות עונישה מרתעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות.**"
וכן נקבע כי-

"**נהיגה במצב שכורות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימיו ואת המוכניות שבקרבתן הוא נושא. נהג אשר מוכן לנוהג במצב של שכורת צריך לדעת, כי אם יתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה.**"

הנה כי כן, על פי נסיבות המקרה לבדן, אין ספק כי ראוי להטיל על הנאשם ענישה כבידה ומרתיעה אף ראוי לו כי ימצא את מקומו מאחורי סורג ובריח, לתקופה ממשמעותית.

קביעת מתחם הענישה:

ביום 20.07.2012 נכנס לתקפו תיקון 113 לחוק העונשין שעוניינו "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה" הקובע את העקרונות והשיקולים המנחים את בית המשפט בעת מתן גזר דין. התקון קובע כי העיקרונות שינחה את בית המשפט בבאו לחרוץ את דינו של הנאשם הוא עקרון ההלימה, כאמור, בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיטול עליו בסופו של יום.

עוד קובע התקון (בסעיפים 40ב ו- 40ג) כי במלול השיקולים שעל בית המשפט לשקלול עליו לבחון גם את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה המקובלות לגבי ענישה במקרים אלה. סעיף 40ד, קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם הנאשם הולם, בהתחשב במסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

ונכח האמור ובטרם אגדור את העונש, אני קובע כי מתחם הענישה המקובל על פי פסיקת בית המשפט במקרים דומים, נע כמניפה בין 6 חודשים מסר שירותו בעבודות שירות ל- 6 חודשים מסר בפועל. בנוסף מתחם הענישה כולל את פסילת רישון הנהיגה של הנאשם לתקופה של בין 36 ל- 60 חודשים, קנס גבוה וענישה נוספת נוספת (מסר ופסילה).

תסקير שירות המבחן:

ביום 12.04.15 התקבל תסקיר שירות המבחן אשר מתבסס על פגישה של קצינת המבחן ושיחה עם הנאשם. על פי קצינת המבחן בולטת התרשמה החיויטתה מה הנאשם.

קצינת המבחן מצאה כי הנאשם אדם נורטטיבי בן 42, נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים, עובד מאז כ-20 שנה בעבודות שיפוצים באופן סדרי וקבע. על פי התרשםה קצינת המבחן הנאשם מגלה מאמצים רבים לתפקיד באורה תוך תקין מבחינה אישית, משפחתית ותעסוקתית ואחרואו לפrens את משפחתו.

על פי דרישת קצינת המבחן מסר הנאשם פעמיים בדיקות שתן אקריאיות, בשירות המבחן, אשר נמצא נקיות משימוש בסמים מכל סוג שהוא. קצינת המבחן התרשמה כי לא קיימת בעית אלכוהול או שימוש בסמים מצדיו של הנאשם המצריכה התערבות השירות וטיפול.

קצינת המבחן התרשמה משיחה עם הנאשם וכן מבחינת עברו התעבורתי והפלילי, כי מאחר ועיקר הרשותותיו הקודמות גם בפליליים וגם בתעבורה הן ישנות, הנאשם אכן מראה בהתנהגותו כי עשה شيئי בחיו, شيئا' שבו החל הנאשם לדבריו לפני כ-11 שנה ומАЗ, מkapid הנאשם לשומר על אורח חיים תקין ונורטטיבי ונמנע מכל הסתבכות עם החוק.

קצינית המבחן הדגישה כי הנאשם משלם אחריות מלאה לביצוע העבירה, מכיר בחומרת העבירות שבוצע ובתוצאות מעשי וGBT נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור כעונש.

שירות המבחן בא בפני המלצה עונשית למתן צו של"צ בהיקף של כ- 120 שעות, במסגרת עמותות שונות בט"ב. בנוספּ הומלץ להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן ממש במסללו יחויב הנאשם להשתתף בקבוצה פסיכו-חינוכית **למניעת נהיגה תחת השפעת אלכוהול בשיתוף עמותת "אפשר"**.

במקביל, נשלח הנאשם לריאון בפני הממונה על עבודות שירות בשב"ס והתקבל חווית דעת חיובית על פיה הנאשם נמצא מתאים, לאחר שהביע הסכמתו לכך, לריצוי מסר בעבודות שירות ונמצא לו מקום לריצוי העבודות במסגרת **"מוסד אונים" בכפר-סבא**.

שיעור הנאשם וחזרה למוטב:

במקרה דנן, יש להזכיר האם יש להעדיף את עיקרון השיקום על פני עיקרון הגמול וההילמה בעניינו של הנאשם, שכן מחד, מעשו חמורים ומאיידר, אין להתעלם מהתהילה השיקום שuber הנאשם לאחר שינוי מדפסי חייו העבריים וחדל מריצוי עבירות פליליות וUBEIROT TABURAH, בעשור האחרון.

יש להוסיף כי על פי תסוקיר שירות המבחן בעברו הישן של הנאשם שימוש לרעה באLCOHOL, אף שלא התבטה בעבירות פליליות וכןן הנאשם מסר כי השתמש בסמים מסווג חשש מגיל 17 ועד לפני כ-9 שנים (סה"כ תקופה חיים של כ-26 שנה).

בפסקיקה ענפה של ביהם"ש העליון, הדגיש ביהם"ש את חשיבות ההיבט השיקומי. גם במקרים קשים וUBEIROT CHAMOROT, העדיף ביהם"ש העליון לפ██OK בעד שיקומו של הנאשם, חרף מעליו הקשים.

בע"פ 4092/04 **ישראל חייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2004), ביטל בית המשפט העליון עונש מסר של 40 חודשים, עקב שיקומו של הנאשם מסמים. בית המשפט עמד על חשיבות השיקום כשיעור חשוב בענישה.

בע"פ 5066/09 **ירון אוחזון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2010), הורשע הנאשם בבים"ש קמא בעבירות מרמה, ונשלח למסר של 54 חודשים. ביהם"ש המחויז, בדת רובה, הקל במידה מה בעונשו. בית המשפט העליון התיר ערעור בגלגול נוספת עמד בהרחבה על האינטראס הציבורי בשיקום העבריין ועל חשיבות שיקול זה בגזירת הדין ובסתופו של יום הפחית באופן ניכר מעונש המסר.

בע"פ 4075/12 **כפיר בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2012), קיצר בית המשפט העליון עונש מסר של 18 חודשים שהוטל במחויז, ל- 6 חודשים שירות בעבודות שירות, עקב שיקומו של הנאשם, נסיבות חייו הקשות ו בשל שייחוי

בהגשת האישום.

הרצינול העומד ביסוד פסיקה זו, הוא רצינול פשוט, שהascal היישר וטובות הציבור בבסיסו. נאשם אשר בעברו הרשות בפליליים, אשר שינה מדריכו עליה על דרך היישר, אם השינוי מוכח לא רק בהבל פיו אלא במידה רבה מוכח גם מתוֹר העדר הרשות או תיקים פתוחים במשך עשר השנים האחרונות, נאשם זהה, מן הראוּי לנ��וט בו התחשבות במסגרת העונש שראוּי למדוד לו, ראוי שלא לשלוח אותו למאסר בפועל ולברר תחת זאת, ענישה שהיא בה דגש על היבטים שיקומיים.

אין ספק, אם יצליח שיקומו של העבריין במקורה צזה, יטיב הדבר עם החברה כולה. במקרה המתאים, נעדיף להקל בעונשו של העבריין כדי לאפשר לו להתמיד בדרך היישר, מותוֹר ראיית טובות הציבור.

כאמור אף המחוקק נדרש לאחרונה, בתיקון 113 לחוק העונשין, לחשיבותו של היבט השיקומי, ציווה בסעיף 40ד לחוק העונשין, כי כאשר ביהם"ש מוצא, כי הנאשם השתתק או כי יש סיכוי של ממש שישתתקם, רשאי ביהם"ש לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. עקרון השיקום, כשיקול בר חשיבות בעת גזירת הדין, זכה עם התקיקון לחוק, למעמד חוקי, כעקרון בר משקל, המאפשר לבית המשפט, במצבות המחוקק, אף לסתות לקולא מהעונש ההולם במקרים המתאים.

קביעת העונש:

עונשו של הנאשם ייגזר במצבות המחוקק, תוך הקפדה על הילימה בין העבירה לעונש, ובהתאם לחומרת העבירה ולמידת אשמו של הנאשם. ועוד בוואי לגוזר את עונשו של הנאשם לחייב בחשבו כי הענישה הנוגגת בשיטתנו הינה לעולם ענישה אינדיידואלית ולא מכאנית, שיטת המשקללת את נסיבותו האישיות של כל אדם ואדם. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת (בדימום) דליה דורנר בע"פ **5106/99** אבו-ניג'מה נ"י [פורסמו בנבז] (1999):

"ענישת עברינים אינה עניין מכני. לא ראוי להטיל גרי-דין לפי תעריפים. בגדר שיקול-הදעת הרחב שਮוענק לשופטים בשיטתנו, שבה החוק קובע לרוב עונש מרבי, על השופטים מוטל לקבוע את העונש ההולם לנאים האינדיידואליים העומדים בפניהם".

לעניין חומרת העבירות, כאמור, אין ספק כי מדובר באירוע חמור המבטא סיכון ממשי לציבור.

לעניין מידת "אשמו" של הנאשם, נקודת המוצא היא מדובר בצירוף עבירות חמורות וכי אין מדובר רק בפוטנציאלי של סיכון הציבור אלא מעשי של הנאשם הסתיימו להכה למשה בגין תאונת דרכים ואף בחבלות של ממש לו עצמו (חתקים בקרקפת) ולנטענות ברכב (שבר בצלעות), אם כי החבלות של ממש הין ברף הנמור של החבלות, וה הנאשם והנוסעת התאוששו לחЛОטן מהפגיעה בהם.

הازנתי לנאשם אשר טען בפני לעונש. שמעתי ממנה הבעת צער וחרטה. שמעתי מפי כי הוא עושה מאמצים רבים מאז התחנות והקיט משפחחה בעשור האחרון, להימנע מהסתבכות בפלילים. הנאשם סיפר על השינוי שעשה בחיו ובירך כי לא אשלח אותו לריצוי מססר בפועל מאוחר ועונש שכזה לדבריו ייכה בו בצורה שיקשה עליו מאוד להתאושש ממנו וכן הנאשם חשש כי עצם ריצוי המאסר בבית הסוהר בחברת האסירים הנווגת בו, עלולה להשפיע עליו בצורה שלילית ולגרום להתדרדרותו.

להערכתני, על בסיס התהילה המתואר, נוכח מסקנות קצינית המבחן והמלצתה בתסוקיר שערכה לנאשם, אני נכון להעיר כי פוטנציאלי השיקום של הנאשם הינו ניכר ורב. תסוקיר קצינית מבנן "חייבי" ביתר, אך גם התרומות מהנאשם עצמו. התבוננות בගילוון הרשותות קודמות, וברישום הפלילי של הנאשם, אכן תומכת במסקנת שירות המבחן כי ניתן לראותה במקרה שבפני, מעידה חריגה, אולי לגורען מחומרת העבירות שבצעו הנאשם. אני מקבל את התרומות קצינית המבחן.

אמת, שליחתו של הנאשם למאסר תיתן לנאשם את הגמול לו הוא ראוי בגין מעשי. אך יחד עם זאת בטוחה האורך עלול הדבר לחזור "ולהקות" בחברה, אם הנאשם יחוור וידדר לשימוש בשם או באלכוהול ויבצע עבירות נוספות. מכך החקרה לא רק שלא יצא נשכחת אלא תיגע. מכאן עולה כי ראוי לחת את הדעת במקרה דנן, לא על הטוחה המיידי של ענישת הנאשם, אלא על הטוחה הארוך, על התועלת שתצמץ לחברה מזה שנאים שבעברו שנים של שימוש בשם, ישוב ועליה על דרך השר.

הדבר מתישב אף עם מדיניות שיפוטית עונשית רואה, קרי: ראוי שבית המשפט יעודד עברין שambil נוכחות מעשית, חදל מסרו, מיטב דרכיו, וגואל עצמו מהתמכרות הרסנית. ידעו נאים, כי מי שעווה מאמץ ויזא ממעגל הערינות, ופונה אל דרך השר, זוכה לתמיכתו של בית המשפט.

סבירומו של דבר, נכון המתואר, התרשתי כי במקרה זה ראוי לשקל שיקולי שיקום וחזרה למוטב של הנאשם, וכי יש מקום לגוזר את עונשו של הנאשם שבפני ברף התחנות של מתחם הענישה.

ועוד, לא נעלם מעני כי מדובר באירוע חדש 12.10.06 ומזמן חלפו כמעט 3 שנים ואף משומם כך איןני מוצא מקום להטיל על הנאשם, במקרה זה, עונש של מססר בפועל.

שמעתי את הצדדים וטייעוניהם לקולא ולהומרה, שקהלתי את האינטרס הציבורי במניעת נהיגתם של נהגים שכורים, התרשתי מעברו התעborתי והפלילי של הנאשם כפי שהוזג לפני, ומנגד התחשבתי גם בנסיבות האישיות של הנאשם כפי ששמעתי מפיו של הנאשם עצמו וمسגנו המלמד.

עינתי בתסוקיר שירות המבחן ובמחלצויותיו ואף בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. מצאתי לנכון לתת משקל ניכר כאמור לעובדה כי הנאשם עלה להערכתני כפי שעולה גם מהתרומות קצינית המבחן על דרך חדשה בחיו. יש להערכתני בעצם ניהול ההליך הפלילי הנוכחי, כדי להוות עבור הנאשם תמרור זהה, וכדי לשמש עבור הנאשם גורם מרשן

וממן, שימנע חזרה מצדו על העבירות.

לאור כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשים מאסר. המאסר ירוצה בעבודות שירות.

ה הנאשם יבצע את עבודות השירות במסגרת "מוסד אונים" בכפר סבא ויעסוק 5 ימים בשבוע 8.5 שעות يومית. הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי העבודות השירות ביום 14/7/15 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות שב"ס רמלה.

ה הנאשם מזוהה כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכי עמידה בדרישות העבודות עלולה להוביל לביטול עבודות השירות ובמקרה זה ריצוי יתרת התקופה במאסר בפועל.

2. פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 60 חודשים.

הפסילה תחול היום והיא במצבה אחרת. הנאשם מזוהה כי עליו להפקיד רישיון הנהיגה או תצahir חלפי בנסיבות ביהם"ש, היום, על מנת שמניןימי הפסילה יחל.

3. 7 חודשים מאסר זוואת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא ינהג בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או תחת השפעת סם או יסרב לבדיקת אלכוהול או סם מכל סוג.

4. 6 חודשים מאסר זוואת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי שלא ינהג בפסילה.

5. התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ למשך 3 שנים עליה יחתום הנאשם, שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או סם, או ינהג בפסילה. ההתחייבות תחתם היום. לא יחתום "אסר ל- 5 ימים".

6. קנס בסך 1000 ₪. הקנס ישולם ב-4 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים, התשלום הראשון לא ואחר מיום 01.08.15.

זכות ערעור כחוק בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד تموز תשע"ה, 01 יולי 2015, במעמד הצדדים.

